

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ
ΤΟΥ ΔΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Τμήμα Διοικητικό
Τηλ. 210 6419332**

Αθήνα, 17-6-2025

**Αρ. Πρωτ: 4657
Αρ. Εγκυκλίου: 6**

ΠΡΟΣ

Τους κ.κ. Διευθύνοντες τις Εισαγγελίες Εφετών της Χώρας

και δι' αυτών προς τους

**κ.κ. Διευθύνοντες τις Εισαγγελίες Πρωτοδικών της
περιφέρειάς τους.**

**ΘΕΜΑ: Εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 5 του άρθρου 25
του Ν. 1882/1990, όπως αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 227 του
Ν. 5193/2025.**

Με αφορμή την πρόσφατη αντικατάσταση των διατάξεων της παραγράφου 5 του άρθρου 25 του Ν. 1882/1990 («Ποινικό αδίκημα μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο και τρίτους»), με το άρθρο 227 του Ν. 5193/2025 , κρίνουμε αναγκαίο στα πλαίσια της αρμοδιότητάς μας, που απορρέει από τις διατάξεις των άρθρων 23 παρ.1 στοιχ. γ', 2 και 28 παρ.5 στοιχ. α' Ν. 4938/2022 «Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών», να προβούμε στις ακόλουθες επισημάνσεις, απευθύνοντας σχετικές γενικές οδηγίες.

Στη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 25 του Ν 1882/1990, όπως αυτή τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τα άρθρα 18 παρ. 2

και 28 παρ. 2 - 4 του Ν. 2948/2001, 34 του Ν. 3016/2002, 34 παρ. 1 του Ν. 3220/2004, 3 παρ. 1 του Ν. 3943/2011, 20 του Ν. 4321/2015 ,8 του Ν. 4337/2015, 61 και 138 παρ.1 Ν. 5090/2024, ορίζεται ότι : «1. Όποιος δεν καταβάλλει τα βεβαιωμένα στη Φορολογική Διοίκηση χρέη προς το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τις επιχειρήσεις και τους οργανισμούς του ευρύτερου δημόσιου τομέα για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τεσσάρων (4) μηνών, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης: α) Ενός (1) τουλάχιστον έτους, εφόσον το συνολικό χρέος από κάθε αιτία, συμπεριλαμβανομένων των κάθε είδους τόκων ή προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων μέχρι την ημερομηνία σύνταξης του πίνακα χρεών, υπερβαίνει το ποσό των εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ. β) Τριών (3) τουλάχιστον ετών, εφόσον το συνολικό χρέος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην ανωτέρω περίπτωση α', υπερβαίνει το ποσό των διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ. Η ποινική δίωξη ασκείται ύστερα από αίτηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ή των Ελεγκτικών Κέντρων ή του Τελωνείου προς τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών της έδρας τους, που συνοδεύεται υποχρεωτικά από πίνακα χρεών, συμπεριλαμβανομένων των κάθε είδους τόκων ή προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων. Στην αίτηση και στον πίνακα χρεών που υποβάλλονται σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο δεν συμπεριλαμβάνονται και δεν υπολογίζονται για τον προσδιορισμό της ευθύνης του προσώπου τα χρέη από τα αδικήματα που τυποποιούνται στο άρθρο 66 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας μαζί με τις σχετικές με αυτά προσαυξήσεις, τόκους και λοιπές επιβαρύνσεις. Η πράξη

μπορεί να κριθεί ατιμώρητη, εάν το ποσό που οφείλεται εξοφληθεί μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσης σε οποιονδήποτε βαθμό».

Έχει δε νομολογηθεί ότι, κατά τη σαφή διατύπωση της παραπάνω διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου 25 του ν. 1882/1990, για κάθε πίνακα χρεών, ο οποίος υποβάλλεται στον εισαγγελέα με την αίτηση του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. κλπ, ασκείται ξεχωριστή ποινική δίωξη, που περιλαμβάνει, ως μία πράξη, τη μη καταβολή του αναφερόμενου στον πίνακα συνολικού χρέους, το οποίο είναι δυνατόν να προέρχεται από οποιαδήποτε αιτία, χωρίς διάκριση πλέον και επιρροή, ανάλογα με το ύψος και την προέλευση του κάθε επιμέρους χρέους του πίνακα. Δεν πρόκειται, δηλαδή, λόγω της μη καταβολής καθενός χρέους του πίνακα, για κατ' εξακολούθηση έγκλημα, ήτοι για περισσότερες πράξεις τελεσθείσες με ενότητα δόλου, αλλά ο νόμος κυριαρχικά θεωρεί πλέον, ότι τα μη καταβληθέντα και περιεχόμενα σε κάθε πίνακα χρέη συνιστούν ένα και μόνο έγκλημα, της μη καταβολής του αθροίσματος των χρεών του πίνακα και μάλιστα με χρόνο τέλεσης τη συμπλήρωση τετραμήνου από το χρόνο ταμειακής βεβαίωσης του μερικότερου χρέους, με τη χρονικά εγγύτερη ταμειακή βεβαίωση προς τη σύνταξη του συνοδεύοντος την αίτηση για την άσκηση της ποινικής δίωξης οικείου πίνακα χρεών και ο χρόνος αυτός καλύπτει και τους αντίστοιχους χρόνους των υπόλοιπων, εχόντων προγενέστερες ταμειακές βεβαιώσεις, χρεών, τα οποία, κατά την έννοια του νόμου, συσσωματώνονται σε ένα και μόνο αθροιστικό χρέος. Με τη ρύθμιση αυτή, η καθυστέρηση καταβολής χρεών προς το Δημόσιο αποκτά τη μορφή ενός εν δυνάμει ιδιότυπου αθροιστικού εγκλήματος, αφού

θεμελιώνεται πλέον ποινική ευθύνη στην περίπτωση κατά την οποία το μη καταβληθέν ποσό ξεπερνά το ελάχιστο όριο, ήδη το χρηματικό ποσό των εκατό χιλιάδων ευρώ (100.000,00 €) ή μετά από επανειλημμένη μη καταβολή χρεών συνολικού ποσού ανωτέρου των διακοσίων χιλιάδων ευρώ (200.000,00 €), χωρίς, όμως, τη συνδρομή του στοιχείου της καθ' έξη ή κατ' επάγγελμα τέλεσης στη νομοτυπική μορφή, που χαρακτηρίζει τα αθροιστικά εγκλήματα, γι' αυτό και γίνεται λόγος για ιδιότυπο αθροιστικό έγκλημα (ΟΛΑ.Π, 1/2023, Α.Π. 1502/2024, Α.Π.1303/2024, Α.Π 1193/2024, Α.Π 1057/2024, Α.Π 974/2024, Α.Π 955/2024 Α.Π. 936/2024). Γίνεται επίσης δεκτό ότι το αξιόποινο της παραπάνω πράξης κρίνεται με βάση το συνολικό χρέος από κάθε αιτία, συμπεριλαμβανομένων των κάθε είδους τόκων ή προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων, που υφίστατο κατά το χρόνο διαπίστωσης της παράβασης και υποβολής της σχετικής μηνυτήριας αναφοράς, συνοδευόμενης υποχρεωτικά από πίνακα των οφειλόμενων χρεών και ότι τυχόν μεταγενέστερες της άσκησης της ποινικής δίωξης μερικότερες καταβολές από τον κατηγορούμενο, μετά τις οποίες το απομένον συνολικά οφειλόμενο ποσό είναι μικρότερο του ελαχίστου ποσού των 100.000 ευρώ, δεν συνιστούν λόγο εξάλειψης του αξιοποίνου και δεν καθίσταται ανέγκλητη η πράξη της μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο, για το αξιόποινο της οποίας λαμβάνεται υπόψη το συνολικά οφειλόμενο ποσό κατά το χρόνο διαπίστωσης της παράβασης και υποβολής της σχετικής μηνυτήριας αναφοράς (Α.Π. 996/2018).

Στην παράγραφο 5 του άρθρου 25 του Ν. 1882/1990 , όπως αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 227 του Ν. 5193/2025 (ΦΕΚ Α 56/11-4-

2025) με έναρξη ισχύος αυτού την 11-4-2025, κατά το άρθρο 245 παρ.1 του ίδιου νόμου, ορίζονται τα εξής: «5. α) Σε περίπτωση: αα) υπαγωγής σε ρύθμιση καταβολής χρηματικών οφειλών σύμφωνα με διάταξη νόμου ή με δικαστική απόφαση ή με απόφαση διοικητικού οργάνου ή αβ) αναστολής είσπραξης οφειλών, η ποινική δίωξη αναστέλλεται για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η ρύθμιση ή ισχύει η αναστολή είσπραξης, και σε περίπτωση ολοσχερούς εξόφλησης το αξιόποινο εξαλείφεται. Για τους ίδιους λόγους αναβάλλεται η εκτέλεση της καταγνωσθείσας ποινής ή διακόπτεται η εκτέλεση αυτής που άρχισε, η οποία εξαλείφεται σε περίπτωση ολοσχερούς εξόφλησης. β) Αν οι ληξιπρόθεσμες οφειλές υπαχθούν σε οποιαδήποτε ρύθμιση καταβολής οφειλών σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της περ. α) πριν από την παρέλευση του χρονικού διαστήματος του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 και για όσο χρονικό διάστημα ισχύει αυτή, δεν υποβάλλεται αίτηση από τα αρμόδια όργανα της παρ. 1 προς τον αρμόδιο Εισαγγελέα Πρωτοδικών. Αν παρέλθει το χρονικό διάστημα του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 και δεν έχει υποβληθεί αίτηση προς τον αρμόδιο Εισαγγελέα Πρωτοδικών, τα αρμόδια όργανα της παρ. 1 δεν υποβάλλουν την αίτηση προς τον αρμόδιο Εισαγγελέα Πρωτοδικών. Αν έχει ήδη υποβληθεί αίτηση προς τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών και δεν έχει άσκηθεί ποινική δίωξη, τα αρμόδια όργανα ενημερώνουν σχετικά τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών, ενώ αν έχει ήδη άσκηθεί ποινική δίωξη, τότε αυτή παύει με απόφαση του δικαστηρίου. γ) Αν ο οφειλέτης απωλέσει τη ρύθμιση που αναφέρεται στις περ. α) και β), η διοίκηση ενημερώνει αμελλητί τον αρμόδιο Εισαγγελέα Πρωτοδικών,

υποβάλλοντας τον επικαιροποιημένο κατά το καταβληθέν μέρος οφειλών πίνακα χρεών. δ) Όσο διαρκεί η ρύθμιση καταβολής των οφειλών της παρούσας παραγράφου ή η αναστολή είσπραξης των οφειλών, αναστέλλεται η παραγραφή του ποινικού αδικήματος, κατά παρέκκλιση του άρθρου 113 του Ποινικού Κώδικα (ν. 4619/2019, Α' 95) και δεν συμπληρώνεται αυτή πριν από την πάροδο ενός (1) έτους από τη λήξη της αναστολής. Επιπλέον, αναβάλλεται η εκτέλεση της ποινής, που επιβλήθηκε σύμφωνα με το παρόν άρθρο, ή, εφόσον άρχισε η εκτέλεσή της, διακόπτεται».

Σύμφωνα με την αιτιολογική της έκθεση η παράγραφος 5 του άρθρου 25 του Ν. 1882/1990, αντικαταστάθηκε όπως παραπάνω , προκειμένου να αντιμετωπιστεί το φαινόμενο της υποβολής αιτήσεων από τη Διοίκηση ενώπιον του Εισαγγελέα Πρωτοδικών για την άσκηση ποινικής δίωξης των οφειλετών, ακόμη και αν ο οφειλέτης έχει υπαγάγει το σύνολο των ληξιπρόθεσμων οφειλών του σε ρύθμιση τμηματικής καταβολής πριν από την πάροδο του χρονικού διαστήματος που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 25 του ν. 1882/1990.

Από τις παραπάνω διατάξεις προκύπτει ότι σε περίπτωση που ο οφειλέτης προβεί σε ρύθμιση τμηματικής καταβολής των οφειλών του ή συντρέξει περίπτωση αναστολής είσπραξης αυτών, διαμορφώνονται οι εξής περιπτώσεις, οι οποίες, ανάλογα με το χρονικό σημείο στο οποίο ο οφειλέτης θα προβεί στη ρύθμιση των οφειλών του ή θα συντρέξει περίπτωση αναστολής είσπραξης αυτών, θα πρέπει να αντιμετωπίζονται δικονομικά ως ακολούθως:

I. Αν οι ληξιπρόθεσμες οφειλές υπαχθούν σε οποιαδήποτε ρύθμιση τμηματικής καταβολής τους ή συντρέξει περίπτωση αναστολής είσπραξής τους, πριν από την παρέλευση του χρονικού διαστήματος των τεσσάρων μηνών, δεν υποβάλλεται αίτηση ποινικής δίωξης από τα αρμόδια όργανα (Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. ή των Ελεγκτικών Κέντρων ή του Τελωνείου) προς τον αρμόδιο εισαγγελέα πρωτοδικών.

II. Αν έχει υποβληθεί αίτηση ποινικής δίωξης προς τον εισαγγελέα πρωτοδικών και δεν έχει ασκηθεί ακόμη ποινική δίωξη, τα αρμόδια όργανα αμελλητί ενημερώνουν σχετικά τον εισαγγελέα πρωτοδικών, ο οποίος με πράξη του αναβάλλει (αναστέλλει) κάθε περαιτέρω ενέργεια της ποινικής διαδικασίας, για το λόγο αυτό και η σχετική δικογραφία τίθεται σε ειδικό αρχείο, το οποίο θα πρέπει να τηρείται σε κάθε Εισαγγελία Πρωτοδικών, για την παρακολούθηση και τον έλεγχο των υποθέσεων αυτών. Αν και δεν προβλέπεται αυτό ρητά στις παραπάνω διατάξεις, στη δικονομική αυτή ενέργεια πρέπει να προβεί ο εισαγγελέας πρωτοδικών, εφόσον ενημερωθεί από τα αρμόδια όργανα για τη ρύθμιση των οφειλών του υπόχρεου ή για την αναστολή είσπραξης αυτών, διότι η ενέργεια αυτή επιβάλλεται από το σκοπό της σχετικής ρύθμισης. Έτσι η υπόθεση τίθεται σε εκκρεμότητα, αφού δεν υφίσταται ακόμα λόγος οριστικής περαίωσής της (εξόφληση οφειλών). Σ' αυτή άλλωστε την ενέργεια υποχρεούται να προβεί ο εισαγγελέας πρωτοδικών, από παρόμοιας φύσης διατάξεις, όπως οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 81 του Ν. 5104/2024 «Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις», στις οποίες ορίζεται ότι : « 2. α) Αν, με βάση οριστική πράξη διορθωτικού

προσδιορισμού φόρου ή πράξη επιβολής προστίμου της Φορολογικής Διοίκησης, που εκδίδεται κατόπιν φορολογικού ελέγχου συντρέχει περίπτωση τέλεσης ή απόπειρας τέλεσης εγκλήματος φοροδιαφυγής, εκ των οριζόμενων στο άρθρο 79, η έκδοση τέτοιας πράξης αναστέλλει την προθεσμία της παραγραφής του σχετικού εγκλήματος και συνεπάγεται την αυτεπάγγελτη αναβολή ή αναστολή της αντίστοιχης ποινικής διαδικασίας. Για τον σκοπό αυτόν, η Φορολογική Διοίκηση ενημερώνει αμελλητί τον αρμόδιο εισαγγελέα πλημμελειοδικών και του αποστέλλει αντίγραφο της ως άνω διοικητικής πράξης. β) Αν δεν έχει ασκηθεί ποινική δίωξη, ο αρμόδιος εισαγγελέας πλημμελειοδικών αναβάλλει, με πράξη του, κάθε περαιτέρω ενέργεια της ποινικής διαδικασίας. Αν έχει ασκηθεί ποινική δίωξη και η υπόθεση εκκρεμεί στην κύρια ανάκριση, ο ανακριτής, με σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα, διατάσσει την αναστολή της ποινικής διαδικασίας. Αν η υπόθεση έχει παραπεμφθεί στο ακροατήριο, το ποινικό δικαστήριο διατάσσει την αναστολή της ποινικής διαδικασίας, σε κάθε άλλη δε περίπτωση την αναστολή διατάσσει το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο....». Επίσης στην παράγραφο 5 του άρθρου 150 του Ν. 2960/2001, όπως αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 32 παρ.1 Ν.4745/2020 , ορίζεται ότι :

«5. α) Η έκδοση πράξης επιβολής πολλαπλού τέλους σε βάρος ορισμένου προσώπου, σύμφωνα με την παρ. 1, για παράβαση που συνιστά συγχρόνως και το έγκλημα της λαθρεμπορίας κατά τις διατάξεις του παρόντος Κώδικα, αναστέλλει την προθεσμία της παραγραφής του σχετικού ποινικού αδικήματος και συνεπάγεται την αυτεπάγγελτη αναβολή ή αναστολή της αντίστοιχης ποινικής

διαδικασίας. Για τον σκοπό αυτόν, η τελωνειακή αρχή που εξέδωσε την πράξη αποστέλλει αμελλητί αντίγραφο αυτής στον αρμόδιο εισαγγελέα.

β) Αν δεν έχει ασκηθεί ποινική δίωξη, ο αρμόδιος εισαγγελέας πλημμελειοδικών αναβάλλει με πράξη του κάθε περαιτέρω ενέργεια της ποινικής διαδικασίας. Αν έχει ασκηθεί ποινική δίωξη και η υπόθεση εκκρεμεί στην κύρια ανάκριση, ο ανακριτής με σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα διατάσσει την αναστολή της ποινικής διαδικασίας. Αν η υπόθεση έχει παραπεμφθεί στο ακροατήριο, το ποινικό δικαστήριο διατάσσει την αναστολή της ποινικής διαδικασίας, σε κάθε άλλη δε περίπτωση την αναστολή διατάσσει το αρμόδιο Δικαστικό Συμβούλιο. Αν έχει κινηθεί η διαδικασία που προβλέπεται για τα αυτόφωρα εγκλήματα, σύμφωνα με τα άρθρα 275 επ. και 417 επ. του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, η ποινική διαδικασία συνεχίζεται και την αναστολή αυτής διατάσσει το δικαστήριο στο οποίο έχει εισαχθεί για εκδίκαση η υπόθεση».

Επισημαίνεται δε ότι : α) στην περίπτωση που ο οφειλέτης απωλέσει τη ρύθμιση, τα αρμόδια όργανα είναι υποχρεωμένα να ενημερώσουν αμελλητί τον εισαγγελέα πρωτοδικών, υποβάλλοντας τον πίνακα χρεών, επικαιροποιημένο κατά το καταβληθέν μέρος οφειλών, οπότε η σχετική δικογραφία ανασύρεται από το παραπάνω ειδικό αρχείο και η ποινική διαδικασία συνεχίζεται κανονικά και β) στην περίπτωση που οι οφειλές εξοφληθούν, η σχετική αίτηση δίωξης θα τεθεί στο αρχείο, κατ' άρθρο 43 παρ. 3 ΚΠΔ, ως αστήρικτη στο νόμο.

III. Αν έχει ήδη ασκηθεί ποινική δίωξη, το δικαστήριο που θα δικάσει την υπόθεση με απόφασή του θα αναστείλει την ποινική διαδικασία.

Στην παραπάνω διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 25 του Ν. 1882/1990 αναφέρεται ότι, «αν έχει ήδη ασκηθεί ποινική δίωξη, τότε αυτή παύει με απόφαση του δικαστηρίου». Στην περίπτωση αυτή ως «παύση της ποινικής δίωξης» δεν μπορεί βεβαίως να νοείται η οριστική παύση, γιατί στο στάδιο αυτό δεν υφίσταται λόγος οριστικής εξάλειψης του αξιοποίνου, αφού η ρύθμιση του χρέους είναι εκκρεμής, αλλά, όπως ορίζεται στο εδάφιο α' της εν λόγω παραγράφου, η ποινική δίωξη αναστέλλεται για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η ρύθμιση ή ισχύει η αναστολή είσπραξης και σε περίπτωση ολοσχερούς εξόφλησης το αξιοποινό εξαλείφεται. Επομένως στις περιπτώσεις αυτές το δικαστήριο θα αναστείλει την ποινική διαδικασία, ενώ, σε περίπτωση ολοσχερούς εξόφλησης, θα κηρύξει αθώο τον κατηγορούμενο.

Περαιτέρω, η τήρηση της υποχρέωσης των αρμοδίων οργάνων για ενημέρωση του εισαγγελέα πρωτοδικών, στις περιπτώσεις που ο οφειλέτης απωλέσει τη ρύθμιση, ή εξοφλήσει τις οφειλές, θα πρέπει να ελέγχεται από τον εισαγγελέα πρωτοδικών σε τακτά χρονικά διαστήματα για κάθε υπόθεση, στην οποία με πράξη του έχει αναβληθεί κάθε περαιτέρω ενέργεια της ποινικής διαδικασίας ή με απόφαση του δικαστηρίου έχει ανασταλεί η ποινική διαδικασία, λόγω ρύθμισης τμηματικής καταβολής των οφειλών ή αναστολής είσπραξής τους, κατά τα πιο πάνω, ώστε να αποτρέπεται ο κίνδυνος εξάλειψης του αξιοποίνου λόγω παραγραφής, αν για οποιονδήποτε λόγο δεν προηγηθεί η σχετική ενημέρωση.

Τέλος, κατά την παραπάνω διάταξη του άρθρου 25 παρ.5 στοιχ. δ' του Ν. 1882/1990, όπως αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 227 του Ν.

5193/2025, η παραγραφή του εν λόγω ποινικού αδικήματος της μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο και τρίτους, αναστέλλεται για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η ρύθμιση καταβολής των οφειλών ή η αναστολή είσπραξης αυτών, χωρίς τους χρονικούς περιορισμούς της παραγράφου 2 του άρθρου 113 του Ποινικού Κώδικα, κατά παρέκκλιση αυτού και αυτή δεν συμπληρώνεται πριν από την πάροδο ενός (1) έτους από τη λήξη της κατά τα πιο πάνω αναστολής, αυτονόητα δε η ρύθμιση αυτή, ως προς την παρέκκλιση των χρονικών περιορισμών του άρθρου 113 του Ποινικού Κώδικα, καταλαμβάνει τις πράξεις με χρόνο τέλεσης την 11-4-2025 (έναρξη ισχύος της εν λόγω διάταξης) και εφεξής, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 2 παρ. 1 Π.Κ. .

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Ευάγγελος Ηλ. Μπακέλας

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ: 1. κ. Υπουργό Δικαιοσύνης

2.κ. Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών